

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. maja 1915.

Treść: (№ 129. i 130.) 129. Rozporządzenie cesarskie w sprawie przyznania uwolnień od należytości na cele subskrybowania austriackiej pożyczki wojennej w roku 1915. — 130. Rozporządzenie dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. maja 1915, z sprawie przyznania uwolnień od należytości w celu subskrybowania austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915.

129.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 20. maja 1915

w sprawie przyznania zwolnień od należytości
na cele subskrybowania austriackiej pożyczki wo-
jennej z roku 1915.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej pa-
ństwowej z 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141,
postanawiam, jak następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd przyznawać uwolnienie od należytości stempelowych i bezpośrednich dla wpisów hipotecznych prawa zastawu na rzecz pożyczek, zaciąganych w celu przyspożenia środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania pożyczki wojennej z roku 1915, dalej dla dokumentów dłużnych i ekstabilacyjnych, wystawianych z powodu zaciągania i spłaty takich pożyczek hipotecznych, jak również dla podań o wpis hipoteczny lub o wykreślenie prawa zastawu dla tych pożyczek.

Ulgi te mogą być udzielone jednakże tylko dla takiej kwoty pożyczkowej, która nie przewyższa

połowy nominalnej kwoty pożyczki wojennej, sub-
skrybowanej przez podejmującego pożyczkę.

Pozbycie się przed dniem 15. września 1916
przez zaciągającego pożyczkę subskrybowanej po-
życzki wojennej przez dobrowolne akty prawne
między żyjącymi, pociąga za sobą utratę przyznanego
uwolnienia od należytości. Każde takie pozbycie
winno tedy być w ciągu trzydziestu dni podane do
wiadomości władzy skarbowej, pod rygorem
skutków prawnych z §§ 79. i 80. ustawy z dnia
9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50-

§ 2.

Bliższe przepisy co do postępowania przy
uzyskiwaniu ulg oznaczonych w § 1., co do
dowodu, że zostały spełnione warunki, od których
te ulgi są zależne, co do doniesienia, przewidziane-
go w § 1., ustęp 3. i co do innych zarządzeń,
koniecznych dla zabezpieczenia skarbu państwa
przeciw niedozwolonemu korzystaniu z ulg, zostaną
wydane w drodze rozporządzenia.

§ 3.

Podania wnoszone przez podlegającego opiece
(bez fundacji) celem uzyskania zezwolenia władz
opiekuńczej lub fundacyjnej do subskrybowania
austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915 lub

celem zrealizowania praw majątkowych, potrzebnych dla zapłacenia podpisanej pożyczki wojennej, są wolne od stempla.

§ 4.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego, które wejdzie w życie z dniem ogłoszenia z mocą wsteczną na czas ubiegły od dnia 8. maja 1915, poruczam niemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, 20. maja 1915.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Hochenburger wkr.

Heinold wkr.

Forster wkr.

Hussarek wkr.

Trnka wkr.

Schuster wkr.

Zenker wkr.

Engel wkr.

Morawski wkr.

130.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. maja 1915

dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 129 w sprawie przyznawania uwolnień od należytości na cele subskrybowania austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915.

Dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 129, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Na mocy upoważnienia, udzielonego rozporządzeniem cesarskim z dnia 20. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 129, przyznaje się pożyczkom hipotecznym, zaciąganym w celu przysporzenia środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915, przy zaistnieniu podpisanych tem rozporządzeniem warunków, uwolnienia od należytości stempłowych i bezpośrednich o tyle, o ile kwota pożyczki przy wypłacie jej gotówką nie przekracza czwierci, zaś przy pożyczce, wyplaconej listami zastawnymi połowy nominalnej kwoty pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę. Uwolnienie od należytości rozciąga się:

1. na dokumenty dłużne i ekstabulacyjne, wystawione z powodu zaciągania i spłaty takich pożyczek hipotecznych,

2. na podania o wpis hipoteczny lub wykreślenie prawa zastawu dla takich pożyczek i

3. na wpis hipoteczny prawa zastawu, przytoczonego pod 2.

Z ulg tych można tylko wówczas korzystać, gdy z dokumentu dłużnego jest widoczne, iż pożyczka ma służyć na cel określony w pierwszym ustępie. Dokumenty dłużne i ekstabulacyjne, jak również podania o wpis hipoteczny lub wykreślenie prawa zastawu dla pożyczki, winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „wolne od stempla na mocy § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 129.”

§ 2.

Ulegi należytościowe z § 1. tracą skuteczność:

1. gdy biorący lub udzielający pożyczki nie wniesie na czas (§ 3.) podania do władzy skarbowej o przyznanie ulg należytościowych;

2. gdy władza skarbową odmówi przyznania ulg z powodu braku warunków, przepisanych tem rozporządzeniem;

3. gdy biorący pożyczkę pozbywa się w czasie do dnia 15. września 1916 podpisanej przez austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915 przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi lub

4. nie uczyni zadość zobowiązaniom, nałożonym nań w § 5.

Gdy ulgi należytościowe tracą skuteczność, należy ściągnąć dodatkowo należytości stempłowe i bezpośrednie, na które się zwolnienie rozciągało.

§ 3.

Biorący lub udzielający pożyczki winien najpóźniej do dnia 15. lipca 1915 prosić o przyznanie ulg należytościowych, roszczonych według § 1. przez wniesienie podania bez stempla do krajowej władzy skarbowej (krajowej dyrekcyi skarbu, dyrekcyi skarbu), w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomości obciążona zastawem na rzecz pożyczki, lub w wypadku zbirowego zastawu część główna. Termin ten może być z powodów, zasługujących na uwzględnienie przedłużony za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

Do podania tego należy dołączyć:

1. Potwierdzenie ze strony biura, przyjmującego subskrypcę na pożyczkę wojenną, że zaciągający pożyczkę subskrybował austriacką pożyczkę wojenną z roku 1915 i co do wysokości subskrybowanej przezeń kwoty nominalnej;

2. Potwierdzenie wspomnianego pod 1. 1. biura, iż mu ta część wartości wymiennej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, która nie może być uzyskana przez obciążenie pożyczki wojennej zastawem, została wyplacona lub zapisana na jego korzyść.

Dokumenty oznaczone pod 1. 1. i 2. po przedniego ustępu są w myśl pozycji taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50 zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają stempowi od załączników.

Tak zaopatrzone podanie o przyznanie ulgi należyciowej należy przedłożyć Ministerstwu skarbu do rozstrzygnięcia.

§ 4.

Gdy zaciągający pożyczkę pozbywa się w czasie przed dniem 15. września 1916 w całości lub części podpisanej przezeń pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi, winien o tem donieść krajowej władzy skarbowej, oznaczonej w § 3., podaniem wolnym od stempla w ciągu 30. dni po pozbiciu się. Niewypełnienie tego zobowiązania pociąga za sobą ten skutek, że niezapacone z powodu podniesienia roszczenia o ulgi należyciowe, podlegające skali i stałe należyciści będą ściągnięte w trzykrotnym, a należyciści za wpisy, w podwójnym wymiarze (§§ 79. i 80. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50).

§ 5.

Zaciągający pożyczkę jest pod rygorem utraty ulg należyciowych (§ 2.) obowiązany do dnia

15. września 1916 wykazać się przed władzą skarbową na jej żądanie posiadaniem podpisanej przezeń pożyczki wojennej.

Od tego obowiązku jest zaciągający pożyczkę zwolniony, jeśli i jak długo papiery wartościowe subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej są w ten sposób na jego nazwisko winkulowane, że uchylenie winkulacji przed dniem 16. września 1916 może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

§ 6.

Podania wnoszone przez podlegającego władzy opiekuńczej (przecь fundacyję) celem uzyskania zezwolenia władz opiekuńczej lub fundacyjnej na subskrybcę austriackiej pożyczki wojennej z roku 1915 lub celem zrealizowania potrzebnych dla zapłacenia pożyczki wojennej praw majątkowych, mają być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagą: „wolne od stempla na mocy § 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 129.”

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie jednocześnie z rozporządzeniem cesarskim z dnia 20. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 129.

Pod warunkami, przepisanemi w tem rozporządzeniu mają ulgi z §§ 1. i 3. rozporządzenia cesarskiego zastosowanie także w tych wypadkach, w których skarb państwa nabył już prawo do należyciści, na które się zwolnienie rozciąga, w czasie ubiegłym od dnia 8. maja 1915, przed wejściem w życie rozporządzenia cesarskiego.

Engel wr.

